

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/576/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612211477
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6612211477.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: Slovenská republika - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, F. Lehára 18, 984 01 Lučenec, IČO: 37 949 616, proti žalovanému: B. B. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. XXXX, L., štátny občan SR, zast. Advokátska kancelária JUDr. Milan Franek, so sídlom ul. Komenského 17, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 101,34 € s prísl., na odvolanie odporcu zo dňa 03. 03. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/216/2012-110 zo dňa 13. 01. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému 16,50 € a na účet jeho právneho zástupcu na náhrade trov konania 176,88 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje.

V nenapadnutom výroku, pokiaľ súd žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie 101,34 € s prísl. zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu voči žalovanému o zaplatenie 101,34 € s prísl. a zároveň rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 16,50 € na účet jeho právneho zástupcu a na náhrade trov konania 176,88 € v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo veci samej poukázal súd na ust. § 420 ods. 1 OZ a § 16a ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. v znení zmien a doplnkov, § 16a ods. 3, ako aj § 16 ods. 6 zákona.

Rozsah priznaných trov konania žalovanému okresný súd zdôvodnil: „O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s §142 odsek 1 O.s.p. na základe úspešnosti v konaní.

Žalovanému ako úspešnému účastníkovi konania vznikli trovy spojené so zaplatením súdneho poplatku z podaného odporu 16,50 Eur a trovy jeho právneho zastúpenia v sume 176,88 Eur nasledovne:

5 úkonov právnej služby po 16,60 Eur a to prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní 10.01.2013, písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, ďalej účasť na pojednávaní 27.05.2013 a účasť na pojednávaní 13.01.2014. Ďalej úkon právnej služby v hodnote 4,15 Eur ako účasť na vyhlásení rozsudku Okresného súdu Lučenec 28.01.2013, ďalej prejednanie ďalšieho postupu s klientom 18.03.2013 v hodnote 5,53 Eur právnej služby. Ďalej je potrebné pripočítať režijný paušál 1x po 7,63 Eur, 5x po 7,81 Eur a 1x 8,04 Eur, ako aj 20% DPH spolu 176,88 Eur.

Pokiaľ sa žalovaný domáhal náhrady trov konania aj za písomné podanie vo veci samej jeho právnym zástupcom zo dňa 23.05.2013 ako vyjadrenie k uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici a podanie vo veci samej z 09.12.2013, súd dospel k záveru, že tieto podania nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené náklady potrebné na bránenie práva žalovaného voči žalobcovi, žalovaný nebol vyzvaný na predloženie týchto písomných podaní a preto náhradu trov konania v súvislosti s označenými 2 úkonmi právnej služby nepriznal.

Zároveň je potrebné konštatovať, že nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa kvôli ktorým súd výnimočne náhradu trov konania neprizná (§ 150 odsek 1 O.s.p.).

K uvedenému záveru súd dospel preto, lebo žalobca v čase vedenia tohto súdneho konania mal k dispozícii právoplatné rozsudky Okresného súdu Lučenec, ako aj druhostupňového súdu vo veciach vedených proti tomu istému žalovanému z toho istého právneho dôvodu. Napriek tomu naďalej trval na podanej žalobe, čím žalovanému spôsobil trovy v tomto konaní. Tu je potrebné poukázať na rozsudky Okresného súdu Lučenec predložené žalovaným ako rozsudok zo 14.11.2012 číslo konania 9C/208/2012-69, rozsudok z 12.02.2013 číslo konania 9C/48/2012 -81, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25.06.2013 číslo konania 13Co/70/2013-86“.

Proti rozsudku čo do výroku o trovách konania podal odvolanie odporca. Uviedol, že nesúhlasí, pokiaľ prvostupňový súd nepriznal náhradu trov za písomné podanie vo veci samej zo dňa 23. 05. 2013 a 09. 12. 2013.

Dňa 09. 05. 2013 mu bolo doručené uznesenie KS BB č. k. 13Co/141/2013-68 zo dňa 18. 04. 2013 o zrušení rozsudku Okresného súdu Lučenec a vrátení na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie mu bolo zaslané na vedomie a je jeho právom sa k nemu vyjadriť bez toho, aby bol na to osobitne vyzvaný. Dňa 24. 05. 2013 teda prvostupňovému súdu expedoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu z jeho podnetu a s jeho plným súhlasom podanie vo veci samej - vyjadrenie k uzneseniu KS BB z dôvodu bránenia práva žalovaného voči žalobcovi a z obavy, že by prvostupňový súd rozhodne v jeho neprospech. Za tento úkon advokáta mu teda prináleží náhrada trov.

Súčasne navrhol zaviazat' žalobcu k náhrade trov aj za úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., teda za písomné podanie na súd. Ide o podanie vo veci samej zo dňa 09. 12. 2013 v sume 29,29 €, nakoľko sa v tomto podaní odvolával na rozhodnutie prvostupňového súdu ako aj druhostupňového súdu týkajúce sa toho istého právneho dôvodu ako aj toho istého žalovaného, poukazujúc na požiadavku predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Prvostupňový súd dokonca v odôvodnení rozsudku, voči ktorému toto odvolanie smeruje, sa odvoláva na rozhodnutia, ktoré on bližšie špecifikoval práve vo vyššie uvedenom podaní, o čom svedčí, že bolo podané účelne.

Odporca teda navrhol zmeniť výrok o náhrade trov právneho zastúpenia tak, že žalobca bude zaviazaný nahradiť žalovanému, okrem už priznaných trov konania v sume 16,50 € a trov právneho zastúpenia v sume 176,88 €, aj trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby spolu 58,58 € a to na depozitný účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Michala Franeka.

Odporca žiadal priznať aj náhradu trov odvolacie konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil v napadnutom výroku podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny.

V nenapadnutom výroku t. j. vo veci samej zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého výroku rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Nemožno sa stotožniť s názorom odporcu, že podaním oboch vyjadrení iba realizoval svoje právo a preto mu patrí za tieto dve podania aj náhrada trov konania.

Treba poznamenať, že realizácia akéhokoľvek práva nie vždy musí byť účelná. Pokiaľ ide o náhradu trov konania a jednotlivé úkony advokáta, súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania nevychádza zo skutočnosti, že na urobené úkony mal advokát právo, ale zo skutočnosti, či využitie tohto práva bolo účelné k spravodlivému rozhodnutiu veci.

Účastníkovi samozrejme nič nebráni komentovať zrušujúce rozhodnutie krajského súdu, ale súd prvého stupňa nie je viazaný jeho komentárom, ale stanoviskom zrušujúceho rozhodnutia.

V druhom prípade odporca argumentuje, že súd sa odvoláva na rozhodnutie, ktoré citoval vo svojom podaní, ktorým mienil súd na toto rozhodnutie upozorniť, ešte neznamená, že v opačnom prípade by nutne súd opomenul čerpať aj z rozhodnutia, na ktoré navrhovateľ upozorňuje. Pokiaľ by totiž išlo o jedinečné rozhodnutie, ktoré by súd zaväzovalo, súd vie, že by sa ním musel riadiť - iura novit curia (práva pozná súd, preto v právnych otázkach nepotrebuje znalcov alebo svedkov, tých však potrebuje na poznanie skutkového stavu).

V odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ, ktorý by preto mal právo na náhradu odvolacích trov. Tomuto však trovy pred krajským súdom nevznikli a preto o náhrade trov druhostupňového konania rozhodované nebolo.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.